Z NEBRASKY

— Fremontská společnost, jež hodlá zbudovati kanál pro vyvozování vodní a elektrické síly, předložila státnímu inženýrovi mapu naznačující, jakým směrem zmíněný kanál povede. Platte řeka bude "naražena" při bodu asi pět mil jiho-západně od Rogers a odtamtud kanál povede východním směrem, severně od Linwood, rovnoběžně s Hastingskou linií dráhy Northwestern kolem Morse Bluffs, dále severně k Cedar Bluffs a do řeky Platte vrátí se voda asi půl druhé míle jižně od Fremontu. Zde zřízeny budou strojovny a také nádržka bude v onom sousedství umístěna.

— Kommissionáři v Nebrasce obrátili se na státní železniční komisi se žádostí, aby vydala rozkaz, donucující železnice, aby nepřijímaly žádných vajec k dopravě, jež by nebyly náležitě zapakovány a uloženy v bednách, které by vydržely obyčejné s nimi zacházení během dopravy. — Přítomně mnoho vajec se prý rozbije, z čehož povstává nejenom škoda, ale zároveň též mnoho mrzutostí pro zasilatele, železnice i kommisionáře.

— Nejmizerněji se vypláceející telefonní stanice ve státě — snad na celém západě a možná ve Spojených vůbec, byla objevena. Nalezá se ve Warnerville a z rozkazu státní železniční komise, vydaného minulý týden, byla zrušena. Hrubý důchod z této stanice za minulý rok, dle úřadníků Nebraské telefonní společnosti, byl 15 centů — čili 1½ centu za měsíc a těžko vypočítati, mnoho-li vynášela tato stanice za den. Společnost vysvětluje to tím, že skoro všichni obyvatelé v onom okolí mají telefonní spojení skrze Norfolk a tudíž nemají potřeby pro stanici ve Warnerville.

— Krvavá tragedie odehrála se ve Fairbury minulou středu večer, když John Mead, cestující prodavač pro jednu firmu s hospodářskými stroji z Hastings, zastřelil pí. Belle Metzgerovou, s kterou žil jako se ženou, načež sám sebe se světa sprovodil. Jedině 7-měsíční dítko ženštiny zůstalo na živu, ale podle všeho muž jednou i po něm střelil. Při inkvestu bylo zjištěno, že Mead měl ženu a tři dorostlé děti v Hastings, kam jeho tělesné pozůstatky byly odvezeny k pohřbení. Metzgerová pochována v Exeter, kde její rodiče bydlívali a dítko bude dáno do nějakého ústavu.

— Na podnět guvernéra Moreheada osobní svršky Dr. W. M. Thomasa, až do nedávna správce ústavu pro slabomyslné v Beatrice, byly prohledány, ale nic tam nenalezeno, co by státu náleželo. Guvernér, když se dozvěděl, že Dr. Thomas a rodina jeho chystají se k odjezdu do jejich příštího domova v Bern, Kans., požádal o soudní vybavovací rozkaz, než Dr. Thomas svolil ku prohlídce beze všeho zdráhání a ta byla provedena s výsledkem výše zmíněným.

— Fred Halm, zámožný farmář, bydlící dvanáct mil severně od St. Paul, klesl mrtev k zemi, když pracoval v poli ve čtvrtek odpoledne. Srdeční mrtvice přivodila náhlý skon. Zůstala po něm vdova s několika dětmi.

— Telefonní společnost oznámila občanstvu v Plattsmouth, že nadále čítati bude $2.50 za obchodní telefony a $1.50 za telefony v soukromých obydlích, kdežto až dosud čítala $2 za prvně zmíněné a $1 za posledně jší. Vyvolalo to velké rozhorlení a městská rada hodlá podati protest státní železniční komisi, pod jejíž kontrolu také telefony spadají.

☞ Moderně zařízený hostinec
...vlastní nyní...
KAREL SEMERÁD
v čís. 511—17 ul.—McPhew Bldg.,
DENVER, COLO.
Výborné a stále čerstvé pivo na čepu. Vína a ostatní kořalky a likéry pouze té nejlepší jakosti. Krajanům z Colorada a ze záp. Nebrasky zašlá jakékoliv nápoje na požádání. Pište si o ceny. 19tf
Adv.

— Následkem vydatné vláhy v celém státě jest zimní pšenice ve výborném stavu a půda dobře připravena pro jarní setbu. V okresu Gage již se započalo se sázením kukuřice minulý týden.

— V Plattsmouth usmrcen byl prasknuvším kolem na gasolinovém stroji Josef Havíř, zaměstnanec v tamních dílnách Burlingtonské dráhy. Havíř měl malý gasolinový stroj, kterého používal ku pohonu prací mašiny, pily na řezání dříví a k podobným službám. Minulou středu spustil stroj, a chtěje docíliti větší rychlosti, přidal gasolinu, ale poněvadž stroj běžel na prázdno, napjetí na dřevěné setrvačné kolo bylo tak silné, že prasklo a jeden kus zasáhl Havíře do čela nad levým okem a roztříštil mu lebku. Neštěstí stalo se kolem 7 hodin ve středu večer a ubožák skonal v 1:20 ve čtvrtek ráno. Zůstala po něm vdova se třemi dětmi.

— Při pálení stonků kukuřičných na poli blíže Lawrence, sedmiletá dceruška manželů Schroederových utrpěla tak těžké popáleniny minulé úterý, že na ně zemřela.

— Velké vzrušení způsobeno bylo v okolí Stapleton v okresu McPherson surovým útokem, jemuž padl za oběť život jednoho z nejstarších osadníků tamních, H. F. Haneyho. Zmíněný muž a jeho soused, Harris, vraceli se v povoze k domovu z Tryon, okresního sídla, a když dohonili na cestě Charlese Schneringera, jdoucího pěšky, pozvali jej, aby k nim přisedl. Za několik minut později, bez jakékoli zjevné příčiny, Schneringer vrhl se na Haneyho a zasadil mu několik ran do hlavy nějakým těžkým nástrojem a snažil se strhnouti jej s povozu k zemi. Tomu zabránil Harris, jenž jal se mrskati Schneringera bičem a týž utekl. Harris vzal Haneyho domů a povolán lékař, avšak smrt nastala v několika hodinách. Ze Schneringerem se pustila družina ozbrojených mužů a šerifové v okresích Lincoln, Logan, Custer a Hall uvědomění. — Schneringer má ženu a malou rodinu a až dosud se těšil dobré pověsti. Haney byl již starcem a vysoce váženým občanem okresu McPherson.

— Na schůzi universitních regentů, konané minulý týden, zvýšeno bylo služné universitních professorů celkem o $40,000. — Průměrné zvýšení služného jest o $100 pro 350 členů fakulty, avšak v několika případech jest o částku větší. Professoři na nebrasské universitě jsou celkem špatně placeni a to jest příčinou, že některé z těch nejlepších sil získány byly jinými vysokými školami.

— Herbert Thompson, 19-letý, zaměstnaný na farmě Hanse Mumma, deset mil severo-východně od Bloomfield, zastřelil se v pátek večer ranou z rajfle do srdce vypálenou. Neopětovaná láska byla prý příčinou sebevraždy.

— Osmiletý hošík Rhode Knisely-ho, farmáře bydlícího blíže Falls City, když jel na kotoučových branách, spadl pod stroj a byl zle pořezán. Jedno ucho bylo skoro úplně od hlavy odděleno a též na ruce byl pořezán.

— Nejdelší most postavený za subvence státu, byl právě dohotoven přes řeku Niobraru, čtrnáct mil od Bassett. Má pět padesáti-stopových oblouků a jako stavebního materiálu bylo použito sesíleného concretu. Most stál $15,559.85, z čehož polovička hrazena byla státem a po jedné čtvrtině okresy Keya Paha a Rock.

— V Plattsmouth přejet byl vlakem a zabit Tom Archer, 60-letý, jenž po více roků byl kuchařem v kamenných lomech firmy Newell & Atwood v Cedar Creek. V opilosti vlezl si pod železniční káru, aby se schoval před deštěm, avšak nákladní vlak jedoucí z Lincoln do Plattsmouth, do ní zacouval a Archer byl přejet.

— Ve Fullerton oběsil se v pátek Anthony Swanson, 35-letý, nejspíše následkem obchodních ztrát, jež nedávno utrpěl. Zůstala po něm vdova a dvě malé dítky.

— P. C. Brunskill, 40-letý, spáchal sebevraždu v Crawford v neděli. Napřed přeřezal si žíly v zápěstí, a když se mu úmysl jeho nezdařil, skočil do řeky White.

PRÁCE NEBRASSKÉHO SNĚMU.

Po zasedání, jež trvalo více nežli šedesát dnů ústavou předepsaných, odročil se v polovici minulého měsíce nebrasský sněm. Bylo v něm podáno více předloh, nežli kdykoli v historii státu, z nichž pouze malé procento zákonem se stalo a kdyby jich ještě méně bylo, nebyla by to zrovna velká škoda. Tím ovšem nemíníme říci, že snad nebyly uplatněny některé zákony nutné a užitečné, ale práce ta daleko neodpovídá nákladu, jaký si vyžádalo zasedání tohoto sněmu.

Otázka, zdali universita má býti odstěhována na státní farmu nebo zůstati ve městě, nebyla sněmem rozluštěna, jak bylo jeho povinností, a rozhodnutí ponecháno lidu. Na pohled se to vyjímá hezky, aby "lid vládl", ale jinak páni poslanci, kteří všichni v Lincoln byli a měli dosti příležitosti vyslechnouti tam obě strany a věc trochu studovati, byli přece kompetentnější rozhodovati, nežli občanstvo jako celek, od něhož sotva můžeme očekávati, aby se situací náležitě seznámeno bylo. Zákon na odškodňování dělnictva za poranění při práci utrpěná, nebo když smrt nastala, jest plný "trhlin" a možná že spíše procesy rozmnoží, než aby je umenšil.

V této legislatuře obzvlášť mnoho času bylo rozplýtváno bezúčelnými debatami, což konečně jest slabinou všech amerických sněmů. Hlavní vina spočívá v příliš velkém zastoupení a někde se již navrhuje, aby státy spravovány byly zrovna takovou komisí, jako jsou některá města, což prý by bylo lacinější a docílilo by se lepší zdatnosti v administraci. A konečně hodně viny spočívá na lidu samotném, že při výběru pánů zákonodárců není dosti pečlivým a opatrným, nehledí se dosti na schopnost a způsobilost a často dostanou se do sněmu lidé, kteří mají všecko možné na zřeteli, jenom ne zájmy lidu. Americký lid vůbec velmi málo si všímá veřejných záležitostí, v kterémžto ohledu jest daleko za ústavními státy evropskými, kde občanstvo živě se zajímá o politiku, a to nejenom na nějaký týden před volbami, nýbrž neustále. Zde veřejnou pozornost monopolisuje na jaře a v létě hra míče, na podzim "football", jindy zas pěstní zápas a tím se stává, že politiku velmi často ovládají politikáři ze řemesla, jimž jedná se pouze o kořist.

Pokud nebude zájem o politiku, o veřejné záležitosti, probuzen v nejširších kruzích občanstva, nebude práce sněmů uspokojivou, nebude uspokojivou ani správa měst a "graft" dále utěšeně pokvete.

Ve dne pokoj, v noci nerušený spánek je odměnou těm, když rheumatismus, dnu, neuralgii a lumbago "Pain Expeller"-em dra. Richtera potírají. Proč trpí tolik, mohou-li si kýženou úlevu za 25 centů v každé lékárně zaopatřiti? Nutno však při nákupu dáti pozor na ochrannou známku kotva. Adv.

PŘIJME SE dívka pro všeobecnou práci v domácnosti. Dvoučlenná rodina. Žádné vaření. Ptejte se v č. 222 Park Ave., Omaha, Nebr. 42 2p

STÁLÉ ZAMĚSTNÁNÍ obdrží demonstratoři a cestující. Doptati se telefonem: Harney 2616 po 5:30 odp. Omaha. 42 1p

PŘIJME SE první kuchař a druhý kuchař v restaurantu. Domácí strava. Pěkné místo a dobrý plat. — Arkin's Restaurant, 316 So. 15. Str., Omaha. 42 1c

HUDERNINY.
K dostání u Pokrok Publishing Co., 1417—19 So. 13. Str.
Máme na skladě všechny hudebniny pro piano. Mezi jinými: "Náš Poklad", "Kytice", písně s průvodem piana.

Česko-moravská žaludeční [illegible]
Dr. V. Anýž, Brainard, Nebraska.

ŽENSKÁ HLÍDKA

(Pokračování ze str. 9.)

JE MÁJ!

A. Řehoř.

Oknem se blankyt dívá,
slunko se šuhaj skví,
země se láskou rdí
a srdce mi náhle zpívá,
jak veliký květ se kývá:
Je máj!

Do pole mne to pudí —
větřík jak dívčí dech
zavoněl z hor mi mech,
a horkosť se v lících budí,
jak slunce by teklo hrudí —
Je máj!

Máj, máj! — to volá všude,
výš, výš se blankyt pne
touhy jak tajemné,
vše fintí se, hopká, hude
a tvářičky chce mít rudé —
Je máj!

Pojď, pojď, má duše zlatá,
lásky teď doba jest,
vlíbám Ti ve zrak hvězd
a nebesa vrchovatá
já vtisknu Ti v ústa vzňatá —
Je máj!

ČLOVĚK OTROKEM SVÝCH CHOUTEK.

Člověk, který si nedovede poručiti, jest otrokem sám sebe. Ať již jest to v jídle nebo pití, každý má míti tolik své vůle, aby si dovedl poručiti. Máme mnoho lidí, kteří jsou výstředně živi. Jeden praví, že nemůže být bez toho neb onoho jídla, druhý zase bez pití toho neb onoho, ale vše jest jenom zvyk a tomu se nechá člověk tak ovládati, že konečně zapomíná na to, že on jest pánem, a že má každý v těle tolik své vůle, aby sám sobě poručil.

Kdyby lidé trochu hleděli užívati té své vůle a poroučeli si samy sobě, věru by nebylo třeba tolik těch oprátek ve způsobě zákonů, aby nám každý krok určovaly, jak a kam máme jíti a co činiti. Když to tak zdravým rozumem vše rozvážíme, tož nám to připadá náramně hloupé, nechati si předpisovati ve všem a všude, tak jakobychom samy neměli tolik smyslu a soudnosti v rozeznávání rozdílu v dobru a zlu, neb v tom, co nám prospívá aneb škodí. Ale příčina toho jest, že jsme příliš pohodlní a nedbalí, necháváme se unášeti okamžitým záchvatům, aniž bychom dříve uvažovali, jakých následků bude jednání naše míti.

Člověk, který má tolik pevné vůle, že dovede sobě poručiti v každém případě, může býti hrd na sebe, neboť jest sám svým pánem!

Příští neděli, 11. května, připadá nám velký svátek. Den ten zasvěcen jest matkám a na počest jich má se každý ozdobiti bílým karafiátem, krásná a něžná to volba květů, výborně se hodící ku znázornění srdce matčina, které vždy jest naplněno jen láskou a něhou ku dítkám svým.

Jaký to vznešený cíl, vzpomínati na drahou roditelku naši, naši matičku, která nám jesti bytostí nejbližší a která pro nás nejvíce trpěla a též nás nejvíce milovala a miluje! Neboť kdyby se proti nám všichni obrátili a nás zavrhli, matička naše bude vždy při nás, neboť srdce matčino se nezmění, to vždy bilo a bude bíti pro dítky své.

Není snad dne, abych já sama nevzpomínala svých rodičů, obzvláště matičky, která již odpočívá v zemi 18 roků a jejíž narozeniny připadají na den 16. května. Již tomu hezkých pár roků, však v mysli mojí jest přece vše ještě svěží, jako by tomu bylo jenom pár měsíců. Vy, kteří jste tak šťastni a máte ještě svoji drahou matičku na blízku, ne jen abyste se ozdobili bílým karafiátem, ale odměňte svoji matinku vřelým polibkem.

Krajané naši, kteří prožili své mládí ve staré vlasti, chovají krásné vzpomínky na den prvního máje, který skorem všude v Evropě jest oslavován, což jest skutečně krásné, neboť příroda sama napomáhá svojí krásou ku zvýšení dojmu oněch slavností.

I já se pamatuji ještě na oslavu prvního máje v Iowa City. Jak to bylo krásné, když jsem byla probuzena na prvního května z libého spánku ve 3 hodiny ráno krásnou hudbou. Hudební sbor, sestávající ze samých Čechů, a to hezky silný, zaujal místo na radnici ve věži a hrál krásné české skladby. Jak milé a krásné to oslavení prvního máje, na které nikdy nezapomenu, co živa budu. Tož vidíte, ct. krajané, že i zde, v této nové naší vlasti, si můžeme život zpříjemňovati a zvyky našich předků i zde zachovávati, aniž bychom se zde museli před jinonárodovci styděti. Jestiť mnoho krásného a významného ve starých těch oslavách, které působí na člověka tak mile a hřejivě, že zanechává v srdcích našich zvláště krásný pocit. Protož oslavujte tento krásný měsíc máj, který sama příroda tak hojně vyzdobila pestrými květy všeho druhu.

L. R. — Dovolím si opět po 3 měsících navštíviti Hlídku. Nevím, bude-li dopis můj povšimnut od Tebe, milý čtenáři, ale doufám, že ano. Napíši něco ze vzpomínek na Prahu a snad přece budeš blíže chtíti něco z Prahy vědět. Dnes, v den 1. května, všeliké vzpomínky krouží mou hlavou. Vzpomínám si, kde prožila a jak oslavovat viděla jsem tento den zasvěcený klidu, který v celé Evropě ovládá i královnu práci. Nesmazatelně utkvěla v hlavě mé neděle 2. května 1909, kterou prožila jsem v české Praze. Tyto dny obdržela jsem z Čech časopis České Slovo. Tak čtu skoro na každé stránce: Bratři a sestry, agitujte pro nastávající průvod manifestační na den 4. května! Tak mimovolně vzpomínám na tuto manifestační oslavu nar. soc. dělnictva r. 1909. Bylo to právě po oněch demonstracích studentských, které vypukly po skončení Jubilejní výstavy r. 1908. Ubohá Praha již celá zbědovaná od buršáckých bumlů dne 2. května opět zazářila. V ten den vládla celou Prahou jen dělnická modrá halena, ale přec celá Praha zářila slavnostně. V neděli, dne 2. května '09, již časně ráno bylo slyšeti po Praze hudbu. I já již o půl osmé hod. vesele kráčela jsem si do Prahy. Všude potkávala jsem muže i ženy, dívky i jinochy spěchající ku Střeleckému ostrovu, mající na prsou přišpendlený bílo-červený karafiát. Byla jsem žádostiva viděti něco, co by mi tak brzo nevymizelo z paměti. Zůstala jsem státi na Františkovém nábřeží, očekávajíc průvod. Počasí bylo překrásné. Proti mně ve výši při pravé straně Hradčany se svým Královským hradem leskly se v záři vycházejícího slunce, jehož paprsky, lámajíce se v okenních tabulích opuštěného hradu, vrhaly odlesky do zelené zahrad pod hradem. Dále v levo zelenal se Petřín krásnou svěží zelení. Dole pak šuměla Vltava svou starou píseň, kterou zpívá v Praze již po celá dlouhé staletí. Vždy stejně, jakoby odměřeně, padala voda z jezu pod Střeleckým ostrovem, pěníc a měníc se v hučivé vlny, které houpaly hladinou až ku Kamennému mostu. Po řece samé proháněly se člunky všech tvarů, kterýmž však vévodil benzinový člun, majetek to Slavie. Tu opět viděti bylo vory, které pomalu se vlekouce připluly až k jezu, kdež však, strženy dyvše proudem, řítily se přes pěnící se vlny a spěly rychle níže a blíže, k cíli své cesty. V Praze samé rozléhal se ruch a šum nedělního dne, který přináší s sebou pěkné počasí. Tu se Střeleckého Ostrova vychází průvod, který zahajuje asi 20 cyklistek a 40—50 cyklistů, majíce kola propletená stuhami slovanské barvy, a velebně běřou se ku předu. Sotva prvé řady přešly most, z Národního divadla v ústrety hráno bylo "Kde domov můj?" Byl to dojemný a pro dívky nezapomenutelný okamžik. Mě dojala to nevýslovně. Nemyslím však, že tato krásná píseň, ale dojmula mne úcta toho prostého dělnictva, kde šlo v průvodu na tisíce mužů, ale kteří šli jako jeden toliko muž, všichni s hlavami obnaženými a s dunivem na rozechvěných rtech. Již hráno "Hej, Slované" a Střelecký Ostrov stále a stále vydával nové řady mužů a žen, jako by ani konce neměl míti tento průvod. Tento nepřehledný dav, tato obrovská massa lidu, šla ze Střeleckého Ostrova na Václavské náměstí, kdež z rampy musejní mluvil k lidu poslanec br. V. Klofáč. Mluvil a posiloval lid, který mu důvěřoval. Vždyť věděl, že tento lid čekají veliké boje pro práva jeho. Však br. Klofáč, jako všichni druzí poslanci ví: Tak dlouho, dokud český dělník bude volit poslance, bojovníky za práva, tak dlouho bude státním otrokem, ale až dělník řekne: Teď máme placených bojovníků dost a přijde si do parlamentu sám, pak něco vymůže a mladší generace jeho budou vzpomínat všech, jako mi doposud vzpomínáme jednotlivců. — Na zdar!

Skopová kýta vařená.

Pěknou skopovou kýtu omej a dej do hrnku do vařící vody tolik, aby byla ponořená a nech přijít do varu. Pak odstav na kraj plotny a nech stát, až vychladne voda, tak aby byla jako teplá. Pak přistav zase na oheň, ale jen mírný, tak aby se pozvolna vařila, neboť když se zprudka vaří, tak stvrdne maso. Když pak jest napolo vařená, toť teprvé přidej soli a nech dovařit, což vezme as dvě a půl hodiny pro kýtu prostřední velkosti. Můžeš k ní dát zeleninu na stůl jakou chceš aneb omáčku kaprlovou.

Hnízdečka z bramborů a masa.

Udělej kaši z bramborů, aneb máš-li nějakou zbylou, tož vezmi kousky masa buď smaženého neb pečeného a vařeného, usekej neb semel, smíchej maso s brambory a opepři a osol dle chuti, vymaž pekáč máslem, udělej z těch bramborů, smíchaných s masem, malá hnízdečka tak, aby byla dosti velká, by se mohlo do každého vrazit jedno vajíčko, které pak po vrchu osol, opepři a poklaď kousky másla a posyp strouháním a dej do mírné trouby péci, tak dlouho jen, co se vajíčka opekou, tak aby nebyla příliš tvrdá. Jest to velmi dobré jídlo.

Vařená slepice na způsob huspeniny.

Slepici rozkrájej na malé kousky, dej do hrnka a dej vody jen as dva neb tři koflíky, osol a opepři dostatečně, přikryj pokličkou, tak aby pára neunikala a vař tak dlouho, až jest maso dostatečněn měkké, tak aby lehce od kostí se dalo odděliti. (Při vaření musíš dávat pozor, aby polévka docela nevysmáhla a aby jí zbylo na mase tolik, aby se pak mohlo s ní smíchati.) Maso pak čistě od kostí ober, kůžičky a všechny mázdry odstraň, maso usekej, opepři a přisol dle potřeby, smíchej s tou šťávou, ve které se vařila a dej do studeného místa stuhnout. Polévky nesmí býti mnoho, neboť by nesrosovatěla. Takto připravené maso může se pak nakrájet na řízky a dát na stůl, neb jest velmi dobré na lunče.

Jahodový Pie.

Udělej těsto velice křehké, dej je na pájový talíř jen velmi tence a dej je do trouby opéci. Mezi tím měj připravené pěkné jahody, as kvart neb více na jeden pie, a dej osmažit na másle strouhanou housku do zlatova. Když se těsto upeče, dej na něj napřed vrstvu té osmažené žemličky, na to celé jahody dobře cukrem posyp. Udělej snih ze dvou neb třech bílků, hodně oslaď s mletým cukrem, pokryj jím hodně tlusté jahody, dej do trouby jen tak dlouho, co by snih zrůžovatěl. Jest to velmi dobrý pie, hodící se ku každé zvláštní hostině.

Hubinky z kokosového ořechu.

Ořech kokosový ustrouhej na hrubém struhadle, dej do hrnku bílky ze čtyř vajec s půl librou mletého cukru a míchej tím, až se to pěkně zbělí, pak přidávej strouhaný kokos, až jest to husté tak, aby se mohly tvořit hromádky; pro chuť dej citron (Extract of Lemon). Dej na plech čistý bílý papír, klaď na něj lžičkou malé hromádky, veiké jako muškátová kulička, od sebe as na coul vzdálené, dej pak do hodně vyhřáté trouby a nech je tam až zrůžovati, pak vyndej a nech na papíře vychladnout, pak odděl je z papíru tenkým nožem.

☞ Pište sobě o "Česko-Americký Venkov" na ukázku.